

verder. Hoe geheel anders handelde Hij, die bij uitnemendheid de vriend van tolleren en zondaren, de ware vriend des huizes genoemd wordt. Hij kwam niet om te verwijten, maar om de wonden te heelen en treurenden gelukkig en blijde te maken. Van Hem kan ieder christen dan ook getuigen: Zulk een is mijn vriend, die te allen tijd lief heeft."

Onze gastheer had het bij het rechte eind. Gelukkig hij, die in het bezit is van een vriend des huizes, die zijne gaven mededeelt, niet om er mede te pronken, maar om ze, gedreven door den drang van een liefhebbend hart, te besteden tot heil en welzijn van ieder met wien hij in aanraking komt. Hij geeft hun raad in de opvoeding hunner kinderen, vermaant hen de onderlinge bijeenkomsten niet na te laten, legt twisten bij en leert hen liever schade te lijden dan met broeders voor den rechter te staan; wijst hen in tegenspoed en tijden van zorg op de vogelen des hemels, die hun voedsel van God ontvangen; waarschuwt tegen de vriendschap der wereld en verleidelijke boeken; beveelt goede stichtelijke en nuttige lectuur aan; heeft steeds een woord in aangenaamheid; wekt den lust op om gaven af te zonderen voor christelijke inrichtingen en werkzaamheden op philanthropisch gebied; zoekt niet het hunne, maar hen, — in 't kort, hij is een vraagbaak, een goede leidsman — een vriend des huizes, die onder den zegen des Heeren in menig huis vreugde en heil te weeg brengt.

DE WATERMOLEN.

(Bij de plaat.)

De molen kleppert dag en nacht,
En maalt het voedzaam graan;
Het water brengt bewegingskracht
Voor rad en wielen aan.
Bij 't bruisen van den sterksten vloed
Gaaf de arbeid immer vlug en goed.

Maar komt bij fellen zomerbrand
Geen watertoevoer meer,
Dan werken wiel noch radertand,
En de arbeid ligt ter neêr.
Terwijl het lachend landschap kwijnt,
En pracht en heerlijkheid verdwijnt.

Zie, Christen, hier uw beeld in 't klein,
Wat ge in uw Heer vermoogt:
Uw kracht put ge uit zijn heilfontein,
Die nimmermeer verdroogt.
Zoo gij slechts waakt en door gebed
De hemelsluizen openzet,

Dan vloeien stroomen van genot
Door heel uw leven heen,
En vindt gij in den dienst van God
En mensch uw lust alleen.
Dan weet gij wie in droefenis
Uw Trooster en Verblijder is.

Maar zoo gij in 't gebed vertraagt
En minder waakzaam zijt;
Zoo gij doet wat uw vleesch behaagt,
En Gods gemeenschap mijdt, —
Dan sluit gij zelf de bron omhoog
En maakt Gods wellen voor u droog.

Almachtig God, ik bid: behoed
Voor geestesdorheid mij.
Dat Jezus' dierbaar offerbloed
Mijn levend water zij.
Dan bloeit voor mij het paradijs,
En eeuwig zij U lof en prijs!

E. GERDES.

EEN MELAATSCHHEID GENEZEN.

En ziet, een melaatsche kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, indien gij wilt, gij kunt mij reinigen. En Jezus de hand uitstreckende, heeft hem aangeraakt, zeggende: Ik wil, word gereinigd! En terstond werd hij van zijne melaatschheid gereinigd. En Jezus zeide tot hem: Zie dat gij dit niemand zegt; maar ga heen, toon uzelf den priester, en offer de gaven, die Mozes geboden heeft hun tot een getuigenis.

Matth. VIII: 2—4.

De melaatschheid was en is nog heden een van de vreeselijkste plagen der Oostersche landen. In de middeleeuwen heerschte zij ook in de westelijke landen van Europa, met name in ons vaderland. Naar men meent was zij door de kruisvaarders uit het Oosten naar deze streken overgebracht. Thans is deze ziekte, Gode zij dank, uit ons midden verdwenen en ons Nederlanders slechts bekend, als voorkomende in onze koloniën Suriname, vooral onder de

DE WATERMOLEN.